

Notat

22. april 2009
6. kontor, MIJ

Forårsmøde i Den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC) den 25. april 2009

IMF afholder forårsmøde i Washington DC den 24.-25. april 2009, og i den forbindelse vil der den 25. april 2009 blive afholdt møde i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC), som er den rådgivende komité for IMF. Mødet i IMFC vil blive ledet af den egyptiske finansminister, Youssef Boutros-Ghali, der er komitéens formand.

Sverige har siden 2008 haft formandskabet og koordinatorrollen for den nordisk-baltiske valgkreds, som Danmark er medlem af. Det vil således være den svenske finansminister, Anders Borg, der repræsenterer den nordisk-baltiske kreds ved IMFC-mødet. Danske synspunkter vil desuden indgå i EU's fælles indlæg, som fremføres af den tjekkiske finansminister, Miroslav Kalousek.

Mødet i IMFC, som især ventes at fokusere på udsigterne for verdensøkonomien, ventes at berøre følgende emner:

1. Udsigterne for verdensøkonomien
2. IMF's krisehåndtering og reformagenda
 - a) Udvidelse af IMF's ressourcer
 - b) Reform af IMF's låneinstrumenter
 - c) IMF's rolle i lavindkomstlandene

1. Udsigterne for verdensøkonomien

I udkastet til apriludgaven af IMF's World Economic Outlook (WEO) er skønnet for den globale vækst kraftig nedjusteret i forhold til oktoberudgaven, jf. tabel 1. IMF forventer nu, at den globale aktivitet vil falde med 1,4 pct. i 2009. Dette er en nedjustering på knap 4½ pct.-enheder i forhold til oktoberudgaven af WEO. Der forventes et svagt opsving i 2010, men aktiviteten forventes stadig at ligge under potentialet ved udgangen af 2010, hvilket vil medføre et stigende outputgab og et muligt disinflationært pres.

IMF skønner, at BNP i Danmark vil falde med 4,0 pct. i 2009, for derefter at stige med 0,4 pct. i 2010. For 2009 indebærer skønnet en nedjustering på 4½ pct.-enheder i forhold til WEO oktober, jf. tabel 1. IMF forventer, at ledigheden i Danmark stiger fra 1¾ pct. i 2008 til 4½ pct. i 2010. IMF's prognose for Danmark ligger i den pessimistiske ende i forhold til danske prognoser, og der er formentlig brugt en vis mekanik i forhold til udsigterne for andre lande under udarbejdelsen af prognosen for Danmark.

Tabel 1. IMF's skøn for væksten i verden og udvalgte regioner og lande

År	2008		2009		2010	
	Tidspunkt for skøn					
	April	Okt. ¹	April	Okt.	April	
	-----Realvækst, pct. -----					
Verden.....	3,2	3,0	-1,4	:	1,8	
USA.....	1,1	0,1	-2,8	:	0,0	
Euroområdet	0,9	0,2		:		
.....						
....			-4,2		-0,4	
Tyskland.....	1,3	0,0	-5,6	:	-1,0	
Frankrig.....	0,7	0,2	-3,0	:	0,4	
Italien.....	-1,0	-0,2	-4,4	:	-0,4	
Spanien.....	1,2	-0,2	-3,0	:	-0,7	
UK.....	0,7	-0,1	-4,1	:	-0,4	
Japan.....	-0,6	0,5	-6,2	:	-0,2	
Emerging Asia ²	6,8	7,1	3,3	:	5,3	
Kina.....	9,0	9,3	6,5	:	7,5	
Danmark.....	-1,1	0,5	-4,0	:	0,4	

1) Skønnede tal fra World Economic Outlook, oktober 2008.

2) De primære lande i regionen er Kina, Indien, Korea, Taiwan, Hong Kong og Singapore.

Kilde: IMF, World Economic Outlook, april 2009.

IMF's nye prognose bygger blandt andet på følgende forhold:

- Til trods for omfattende politiske tiltag har det negative samspil mellem en intens finansiell uro og en svækket realøkonomi ikke aftaget nævneværdig. Væksten i verdensøkonomien var negativ i sidste kvartal 2008 og nye tal for verdenshandel og industriproduktion indikerer, at aktiviteten også faldt i første kvartal 2009.
- Krisen havde sit udspring i USA hvor en kreditklemme, kraftige fald i boligpriser og aktiekurser, og kraftigt faldende erhvervs- og forbrugertillid har ført landet ind i recession.
- Disse tre chok påvirker også i forskellig grad resten af verden. I Europa har banksektoren været udsat, i mange europæiske lande er der en tilpasning på boligmarkedet, og industriproduktionen er faldet blandt andet som følge af et fald i den globale efterspørgsel efter varige forbrugsgoder.
- De fleste asiatiske lande havde en begrænset eksponering over for værdipapirer med forbindelse til det amerikanske boligmarked, men er blevet hårdt ramt af det kraftige fald i verdenshandlen, som følge af deres afhængighed af industrieksport.
- Emerging markets i Østeuropa og de tidligere sovjetrepublikker i Centralasien er blevet hårdt ramt, fordi de har været afhængige af høj kapitaltilstrømning i deres catching-up proces. Mange af de tidligere sovjetrepublikker er råvareeksporterende lande, og her har de faldende råvarepriser gjort ondt værre.

- I Latinamerika og landene i Caribien har den finansielle uro bredt sig både via handelskanalen og den finansielle kanal. Nedgangen er blevet intensiveret af de faldende råvarepriser. For landene i Mellemøsten er det faldet i energipriserne der har ramt økonomien hårdest, mens de afrikanske økonomier er udsatte som følge af faldet i råvarepriserne, samt risikoen for, at de industrialiserede lande skærer i udviklingsbistanden.
- Der er imidlertid begyndende tegn på, at produktionsfaldet er ved at aftage. Enkelte indikatorer, herunder indikatorer på privatforbruget og enkelte erhvervstillidsindikatorer er steget i nogle lande de seneste måneder. Stigende ledighed og vedvarende uro på de finansielle markeder forventes imidlertid at dæmpe efterspørgslen et stykke tid endnu.

Ifølge IMF er den største risiko i prognosen, at implementeringen af de vedtagne tiltag ikke er tilstrækkelig til at genoprette stabiliteten i den finansielle sektor og til at understøtte den samlede efterspørgsel. En dybere og længerevarende global nedtur kan blive tilfældet, hvis de vedtagne politiske tiltag ikke er i stand til at bremse det negative samspil mellem de finansielle markeder og realøkonomien. I emerging markets og i udviklingslande er der risici knyttet til landenes behov for ekstern finansiering og risiko for, at konkurser blandt virksomheder bliver meget udbredt. Finansiell afhængighed af industrialiserede lande øger risikoen for negative spillover-effekter. I enkelte industrialiserede lande er der stigende deflationære risici.

At undgå disse risici og at opnå et vedvarende opsving afhænger, ifølge IMF, af fælles tiltag for at stabilisere den finansielle sektor og en støtte til efterspørgslen gennem penge- og finanspolitikken.

USA

USA er midt i en kraftig recession. Til trods for kraftige pengepolitiske lempelser fører de vanskelige forhold på finansmarkederne til, at kredit er vanskeligt tilgængeligt eller dyrt for mange husholdninger og virksomheder. Forbrugertillidsindikatorerne er på rekordlave niveauer, hvilket blandt andet skyldes husholdningernes formuetab som følge af faldende priser på boliger og aktier, samt større jobusikkerhed og forværrede udsigter for fremtidig indtjening. Disse forhold har ført til lavere privatforbrug og en kraftigt stigende opsparingsrate blandt amerikanske husholdninger.

Ifølge IMF har stabiliseringen af forholdene på finansmarkederne taget længere tid end forventet for bare nogle måneder siden. Finansmarkederne er stabiliseret i forhold til september sidste år, da Lehman Brothers faldt og AIG blev reddet, men er stadig under kraftigt pres, til trods for tiltag fra amerikanske myndigheder af et historisk omfang. Interbankmarkedet er stadig uroligt og rentespændene er langt højere end normalt. Aktiemarkedet er faldet med 50 pct. til det laveste niveau i 12 år. Dollaren er blevet styrket, hvilket skyldes investorernes "flight-to-quality" mod amerikanske statsobligationer i takt med at andre lande er blevet ramt af nedgangen.

USA's BNP faldt med 1½ pct. i sidste kvartal i 2008. Indikatorer tyder på et kraftigt fald også i første kvartal 2009¹. Beskæftigelsen er faldet med 4,4 millioner siden december 2007, og ledigheden er nu over 8 pct. af arbejdsstyrken.

IMF forventer, at BNP vil falde med 2,8 pct. i 2009. En lempelig finanspolitik (en lempelse svarende til ca. 5 pct. af BNP i årene 2009-11), en lempelig pengepolitik, tiltag for at stabilisere boligpriserne og for at reducere antallet tvangsauktioner, samt tiltag for at genoprette finanssektoren, vil ifølge IMF lægge forholdene til rette for et begyndende opsving i amerikansk økonomi i midten af 2010. IMF skønner nul-vækst i USA i 2010 som helhed, men BNP-væksten fra 4. kvartal 2009 til 4. kvartal 2010 forventes at blive 1½ pct.

Ifølge IMF er der knyttet både positive og negative risici til prognosen. På den positive side kan forholdene på finansmarkederne bedres hurtigere end forventet og medføre et hurtigere opsving. Der er imidlertid stadig negative risici. Det negative samspil mellem den finansielle sektor og realøkonomien kan intensiveres, nedturen på boligmarkedet kan forstærkes, yderligere fald på aktiemarkedet kan forstærke bankernes solvensproblemer og føre til yderligere stramninger i kreditgivning, deflation kan øge den reale gældsbyrde, og den eksterne efterspørgsel kan falde mere end forventet.

Europa

Aktiviteten i flere Vesteuropæiske lande var begyndt at falde allerede inden eskaleringen i den finansielle uro i september 2008. Ifølge IMF skyldes dette blandt andet den kraftige stigning i olieprisen frem til sommeren 2008. Sidste sommer var der en udbredt opfattelse, at de Vesteuropæiske landene ville gå fri af en recession, og at væksten ville fortsætte, men i et lavere tempo, i de Østeuropæiske landene. Konjunkturedgangen har imidlertid vist sig at blive langt mere omfattende og dybere end forventet.

Da finansmarkederne frøs til sidste efterår bredte den finansielle krise sig hurtigt til realøkonomien, og vækstnedgangen var kraftig i fjerde kvartal. Der blev hurtig iværksat tiltag over for finansmarkederne for at forhindre en yderligere nedgang. IMF mener imidlertid, at tiltagene hverken er omfattende nok eller tilstrækkeligt koordineret, og at dette underminerer tiltagenes effektivitet på tværs af landegrænserne.

Nedgangen er blevet mødt af penge- og finanspolitiske lempelser. Den europæiske genopretningsplan (EERP) sigter efter en stimuli på omkring 1½ pct. af EU's samlede BNP – ca. 1 pct. i 2009 og ½ pct. i 2010. Hovedparten af lempelserne sker imidlertid i lande, som har benyttet de seneste års gunstige konjunkturer til at konsolidere de offentlige budgetter. I lande hvor underskuddet på de offentlige finanser i forvejen lå tæt på 3 pct., hvor gælden har været høj, eller hvor risikopræmierne på statspapirerne har været stigende, er det finanspolitiske

¹ Første opgørelse af BNP i første kvartal bliver offentliggjort den 29. april.

råderum meget begrænset. Det gælder blandt andet lande som Grækenland, Italien, Spanien, Portugal, Irland og en række østeuropæiske lande.

BNP faldt med 1½ pct. i euroområdet og i Storbritannien i fjerde kvartal. IMF forventer, at BNP vil falde med godt 4 pct. både i euroområdet og i Storbritannien i 2009. I 2010 forventes et svagt fald på ca. ½ pct. Den negative vækst på årsbasis i 2010 skyldes imidlertid et underhæng fra 2009. Fra 4. kvartal 2009 til 4. kvartal 2010 forventes BNP at vokse med godt ½ pct. både i euroområdet og i Storbritannien.

IMF forventer, at ledigheden i euroområdet stiger fra 7½ pct. i 2008 til 11½ pct. i 2010.

Emerging markets og udviklingslande

IMF forventer stadig positiv BNP-vækst i emerging markets og udviklingslande set under et. Væksten forventes imidlertid at blive beskednen i forhold til tidligere år, 2 pct. i 2009 og 4½ pct. i 2010. BNP vil falde i en række lande i denne landegruppe. De største fald er forventet i de tidligere sovjetrepublikker som følge af kraftigt faldende kapitaltilstrømning og lavere eksportindtægter fra råvareeksport.

Eksportafhængige økonomier i Østasien er hårdt ramt af den faldende efterspørgsel efter industrivarer. BNP-væksten i Kina og Indien forventes at falde kraftigt, men vil stadig være høj sammenlignet med andre lande, blandt andet som følge af et vedvarende momentum i den indenlandske efterspørgsel og kraftige finanspolitiske lempelser navnlig i Kina. IMF skønner BNP-væksten i Kina og Indien til henholdsvis 6,5 og 4,5 pct. i 2009, og 7,5 og 5,6 pct. i 2010.

De olieeksporterende lande i Mellemøsten bruger af deres finansielle reserver for at opretholde det offentlige forbrug og derved dæmpe virkningerne af de lavere oliepriser. I Latinamerika har en fornuftig makroøkonomisk politik de seneste år gjort regionen mere modstandsdygtig over for den internationale nedgang, men regionen rammes af faldende eksport, lave råvarepriser og stramme finansieringsvilkår for ekstern finansiering. Afrikanske økonomier rammes også af de faldende råvarepriser og den negative vækst på eksportmarkederne.

Fra recession til opsving – hvornår og hvor kraftigt?

IMF har analyseret dynamikken i konjunktursvingningerne i 21 industrialiserede lande de sidste 50 år, herunder brugen af penge- og finanspolitik som konjunkturdæmpende instrumenter.

Ifølge IMF ser recessioner generelt ud til at være blevet sjældnere og mildere i løbet af de sidste tyve år, mens perioderne med ekspansion er blevet længere. Recessioner forbundet med finansiell uro plejer imidlertid at være kraftigere end andre recessioner, og det efterfølgende opsving er typisk mere langsomt.

Recessioner, der pågår synkront i flere lande, som den indeværende, er ofte lange og dybe, og det efterfølgende opsving er typisk svagt. Eksport spiller normalt en mindre rolle som vækstdriver i et opsving efter en synkron recession.

Konjunkturdæmpende pengepolitik kan forkorte recessioner, men pengepolitikens effektivitet bliver dæmpet under perioder med finansiell uro. Ifølge IMF kan finanspolitikken være et effektivt instrument for at forkorte recessioner forbundet med finansiell uro og for at forstærke opsvinget, men finanspolitikens effektivitet er mindre i lande med et højt offentligt gælds niveau, hvilket illustrerer vigtigheden af at sikre sunde offentlige finanser.

IMF konkluderer, at den indeværende recession formentlig vil blive usædvanlig lang og dyb, og at det efterfølgende opsving vil blive svagt. Ifølge IMF vil stærk konjunkturdæmpende penge- og finanspolitik, kombineret med en genetablering af tilliden i finansiell sektor kunne fremrykke tidspunktet for opsvinget.

Transmission af finansiell uro fra industrialiserede lande til emerging markets

På baggrund af den aktuelle situation har IMF undersøgt, hvordan finansiell uro i industrialiserede lande breder sig til emerging markets. IMF har analyseret perioder med finansiell uro siden starten af 1980'erne i 18 emerging markets. På baggrund af et indeks for finansiell uro udviklet for industrialiserede lande i WEO oktober 2008 studeres transmissionen af finansiell uro fra industrialiserede lande til emerging markets.

Hovedkonklusionerne i analysen er, at den nuværende finansielle krise er meget mere alvorlig end andre kriser siden 1980, og påvirker alle segmenter i de finansielle sektorer i alle store regioner.

Der er en stærk sammenhæng mellem finansiell uro i industrialiserede lande og i emerging markets, og uroen plejer at opstå samtidig i begge grupper af lande. Dette gælder også for den indeværende krise. Transmissionen er stærkere til de emerging markets, der har stærke finansielle forbindelser til industrialiserede lande. I den aktuelle situation ser forbindelser gennem banksektoren ud til at have været særlig vigtigt.

Omfanget af den aktuelle krise i de industrialiserede landene og det forhold, at krisen bunder i en systemisk bankkrise, indikerer, ifølge IMF, at kapitalstrømmen til emerging markets vil blive kraftigt reduceret og kun meget langsomt øges igen. Dette gælder særlig bankrelateret kapitaltilstrømning.

Emerging markets kan opnå en vis beskyttelse mod finansiell uro ved at begrænse underskuddene på betalingsbalancen og på den offentlige saldo, samt at opbygge valutareserver i perioder uden finansiell uro. De kan imidlertid ikke forhindre, at udbredt finansiell uro i industrialiserede lande breder sig, men de kan dæmpe virkningerne på realøkonomien, for eksempel ved at bruge af reserver til at opveje fald i kapitaltilstrømningen. Når den finansielle uro aftager i industrilandene, vil lave underskud på betalingsbalancen og på den offentlige saldo fremme en genetablering af finansiell stabilitet og tilstrømningen af udenlandsk kapital.

2. IMF's krisehåndtering og reformagenda

IMFC's drøftelse af IMF's krisehåndtering og igangværende reformer ventes især at koncentrere sig om behovet for at sikre tilstrækkelige ressourcer for IMF, gennemførelse af reformer af IMF's låneinstrumenter og konditionaliteter, samt IMF's rolle i forhold til lavindkomstlandene.

Udvidelse af IMF's ressourcer

Som følge af den forværrede globale økonomiske situation og det stigende antal lande med betydelige betalingsbalanceproblemer, opfordrede IMF's Managing Director, Dominique Strauss-Kahn, i februar 2009 til en udvidelse af IMF's ressourcer for at sikre, at IMF også fremadrettet vil være i stand til at imødekomme den stigende låneefterspørgsel. Konkret lagde man fra IMF's side op til at tilføje yderligere USD 250 mia. i nye ressourcer, hvilket ville fordoble fondens til rådighed værende ressourcer sammenlignet med niveauet før krisens eskalering.

På baggrund af IMF's skønnede ressourcebehov indgik IMF den 13. februar 2009 en bilateral låneaftale med Japan, som giver IMF trækingsret på i alt USD 100 mia.

På det Europæiske Råd den 20. marts 2009 nåede EU's stats- og regeringschefer til enighed om at EU-landene vil stille yderligere i alt EUR 75 mia., svarende til ca. USD 100 mia., til rådighed for IMF. De enkelte EU-landes bidrag – som for Danmarks vedkommende forventes at blive omkring EUR 1,95 mia., og som vil blive stillet til rådighed af Danmarks Nationalbank via valutareserven² – vil om nødvendigt i først omgang blive stillet til rådighed via bilaterale aftaler med IMF, som på lidt længere sigt skal inkorporeres i den allerede eksisterende multilaterale lånefacilitet, New Arrangements to Borrow (NAB)³.

Under G20-topmødet i London den 2. april 2009 mellem verdens 20 største økonomier nåede stats- og regeringscheferne til enighed om, at IMF bør tilføres betydeligt flere ressourcer svarende til op mod USD 500 mia., altså en tredobling i forhold til før-krise-niveauet. Heraf lægger G20-landene op til at de USD 250 mia. tilføres på helt kort sigt via bilaterale låneaftaler med IMF, og at de resterende 250 mia. tilføres ved på lidt længere sigt at udvide bidragene til og medlemskredsen af NAB. Endvidere foreslår G20-landene en såkaldt SDR-tildeling⁴ på i alt USD 250 mia., hvor af de 100 mia. USD vil gå til vækstøkonomierne og lavindkomstlandene.

² Lån til IMF kan normalt medregnes i valutareserven. Teknisk set er der derfor tale om en omfordeling i valutareserven.

³ New Arrangements to Borrow (NAB) omfatter 26 lande, herunder Danmark, som stiller i alt SDR 34 mia. (USD 51 mia.) til rådighed for IMF. IMF kan potentielt trække SDR 367 mio. via NAB i Danmarks Nationalbank. Under General Arrangements to Borrow (GAB) stiller 11 lande SDR 17 mia. (USD 26 mia.) til rådighed. Beløbet der stilles rådighed under GAB og NAB er ikke additive, dvs. ordningerne stiller samlet SDR 34 mia. (USD 51 mia.) til rådighed for IMF. NAB er blevet aktiveret én gang i december 1998, i forbindelse med lån til Brasilien, hvor IMF bad om SDR 9,1 mia. hvor af de SDR 2,7 mia. blev anvendt.

⁴ En SDR-tildeling, hvor alle IMF-lande vil få forhøjet sin trækingsret på valuta (USD, GBP, EUR og JPY) i IMF, vil i praksis betyde at de lande, som står i akut behov herfor, vil få mulighed for at øge beholdningen af valuta i sine valutareserver.

På IMFC-mødet ventes en drøftelse af den praktiske gennemførelse af udvidelsen af IMF's ressourcer i form af bilaterale låneaftaler og eventuelle SDR-tildelinger.

Reformer af IMF's låneinstrumenter

IMF har over de seneste måneder været i gang med en større evalueringsproces af sine lånefaciliteter. Selvom IMF under den aktuelle krise har anvendt sine eksisterende låneinstrumenter fleksibelt⁵, er der behov for en større reform heraf. IMF's låneinstrumenter bør strømlignes mhp. at opnå større effektivitet og mindre kompleksitet, ligesom instrumenterne i højere grad bør afspejle medlemslandenes aktuelle behov. Samtidig bør de konditionaliteter (betingelser), som ledsager lånene, afspejle de enkelte landes tilpasningsbehov, sikre ligebehandling, men samtidig sikre fondens finanser.

På den baggrund har IMF's bestyrelse vedtaget en række ændringer i IMF's låneinstrumenter med henblik på at gøre dem mere fleksible og anvendelige i forhold til den aktuelle krisehåndtering. De gennemførte reformer går bl.a. ud på følgende:

- Etablering af en ny forebyggelsesfacilitet, Flexible Credit Line (FCL), hvor kun lande med generelt sund økonomisk politik og stærk track-record i forhold til implementering af nødvendige reformer er kvalificerede til lån under faciliteten. De klare kvalifikationskriterier betyder at der ikke er knyttet øvrige lånekonditionaliteter (betingelser) til faciliteten. Den nye facilitet er mere fleksibel end IMF's øvrige låneinstrumenter, med højere låneadgang, længere tilbagebetalingstid samt fuld fleksibilitet i forhold til udbetalingen, hvilket giver mulighed for at adressere alle typer betalingsbalanceproblemer. IMF's bestyrelse godkendte 17. april et forebyggende FCL-lån til Mexico på USD 47 mia., og Polen har desuden vist interesse for den nye facilitet.
- En fordobling af lånegrænserne for de almindelige låneinstrumenter mhp. at sikre at lånegrænserne bedre afspejler landenes faktiske behov. Grænserne for hvornår et lånearrangement vil karakteriseres som *exceptionel adgang*, og dermed tilknyttes yderligere betingelser, forøges således til kumulativt 600 pct. af landets IMF-kvot.
- Simplificering af strukturerne for ekstraomkostninger (gebyrer og merrenter) for låneprogrammer over de fastsatte lånegrænser. Formålet hermed er at simplificere omkostningsstrukturen, og samtidig tilskynde landene til hurtig tilbagebetaling af IMF-lån. Derudover tages der nu mere passende betaling for *exceptionel adgang* samt for forebyggende adgang.
- Modernisering af strukturer for lånekonditionaliteter, således at strukturpolitiske reformer nu i højere grad evalueres i de periodiske låneprogramgennemgange, i stedet for vha. egentlige performance-indikatorer. De ændrede strukturer for lånekonditionaliteter gælder for også for lavindkomstlande.
- Gennemgang af de eksisterende lånefaciliteter, og afskaffelse af de der ikke længere anvendes eller som ikke vurderes at være relevante fremadrettet,

⁵ IMF har over de seneste måneder indgået låneaftaler med følgende lande: Armenien, Hviderusland, Costa Rica, El Salvador, Georgien, Island, Letland, Mexico, Mongoliet, Pakistan, Rumænien, Serbien, Seychellerne, Ukraine og Ungarn.

herunder som følge af de ændrede globale vilkår. Således er faciliteterne Supplemental Reserve Facility og Compensatory Financing Facility nu blevet afskaffet.

IMF's rolle i lavindkomstlandene

De fattigste lande i verden er blevet hårdt ramt af de afledte effekter af den aktuelle økonomiske og finansielle krise. IMF vurderer, at lavindkomstlandene i år vil have et samlet yderligere finansieringsbehov på i bedste fald USD 25 mia. og i værste fald væsentlig højere, som vil søges dækket af IMF, Verdensbanken og de regionale multilaterale udviklingsbanker.

IMF har på den baggrund igangsat en evalueringsproces af de eksisterende lånefaciliteter for lavindkomstlandene mhp. at adressere eventuelle behov for reformer heraf. Derudover besluttede IMF's bestyrelse den 20. april 2009 at imødekomme lavindkomstlandenes øgede behov for lånefinansiering ved at fordoble rammerne for låneadgangen, herunder for faciliteterne Poverty Reduction and Growth Facility (PRGF) og Exogenous Shocks Facility (ESF).

Lavindkomstlandenes forværrede situation har medført en øget efterspørgsel efter IMF's koncessionelle ressourcer, der finansierer en del af lavindkomstlandenes IMF-låneomkostninger, og denne udvikling forventes at fortsætte på længere sigt. Det kan således ikke udelukkes at det vil være nødvendigt at øge IMF's særlige koncessionelle ressourcer.

Det er forventningen, at drøftelsen på IMFC vil koncentrere sig om behovet for at sikre at IMF's faciliteter for lavindkomstlandene afspejler disse landes ændrede situation, og på behovet for at forøge IMF's koncessionelle ressourcer, herunder ved øremærkning af eventuelle merindtægter ved salg af dele af IMF's guldbeholdning.

Øvrige emner

Selvom emnet ikke er formelt på dagsorden for IMFC-mødet, kan det ikke udelukkes, at spørgsmålet om governance-reformer af IMF vil blive drøftet. Det er afgørende at styrke effektiviteten og legitimiteten af IMF, hvilket nødvendiggør tilfredsstillende repræsentation af alle medlemslande i overensstemmelse med landenes vægt i den globale økonomi. Der er tale om et meget komplekst emne, som kræver omfattende drøftelser over den kommende tid, herunder i IMF's bestyrelse. Det er vigtigt at eventuelle fremtidige reformer af IMF governance-strukturer er balancerede.

Nordisk-baltiske synspunkter

Nordisk-baltisk valgkreds vil på IMFC-mødet bl.a. fremhæve følgende:

- Den økonomiske og finansielle krise har ramt verdensøkonomien hårdt, og der er stadig stor usikkerhed i forhold til længden af nedturen og udsigterne til normalisering af de finansielle markeder. Det er afgørende at genskabe et

velfungerende finansielt system, og genskabe troværdigheden på de finansielle markeder.

- Der er allerede taget betydelige skridt i forhold til at stimulere økonomien via finans- og pengepolitiske lempelser samt i form af tiltag til understøttelse af pengeinstitutterne og forhåbningen er, at disse betydelige skridt vil reducere og afkorte de negative virkninger af nedturen. Den aktuelle krise understreger vigtigheden af at føre sund økonomisk politik i gode tider, og at finanspolitiske lempelser er i overensstemmelse med det finanspolitiske råderum samt behovet for langsigtet finanspolitisk holdbarhed.
- Det er afgørende at denne globale krise løses vha. globale løsninger. G20-processen har sat fokus på en række centrale emner i forhold til den fremtidige økonomiske og finansielle arkitektur. Det er nu afgørende at de nødvendige reformer forankres i de multilaterale rammer i IMF, med henblik på at sikre legitime beslutninger og globalt medansvar. IMF bør med dets brede kompetencer, politiske forankring og eksisterende rammer for makrofinansiel overvågning placeres i centrum for det fremtidige arbejde med effektiv kriseforebyggelse.
- IMF's governance-strukturer skal sikre at IMF er relevant, effektivt og legitim, og fra nordisk-baltisk valgkreds' side er man åben over for en diskussion heraf.
- Nordisk-baltisk valgkreds understreger vigtigheden af øget fokus på regional og finansiel overvågning, og byder forslaget om mere systematiske overvågningsprocedurer velkommen. Finansiel sektorovervågning bør være obligatorisk for alle IMF-medlemslande.
- Nordisk-baltisk valgkreds anerkender behovet for på kort sigt at tilføre IMF flere ressourcer via låneaftaler, og at en mere permanent løsning bør sikres vha. en velbalanceret generel kvoteudvidelse baseret på kvoteaftalen fra 2008, samt en udvidelse af midlerne til rådighed for IMF via lånefaciliteten New Arrangements to Borrow.
- Reformerne af IMF's låneinstrumenter og konditionaliteter har været hurtige og omfattende, og IMF vurderes at være bedre rustet til at håndtere og forbygge kriser i medlemslandene. Det er afgørende, at IMF's ressourcer beskyttes, og at fondens lånefaciliteter anvendes på en transparent måde, der sikrer ligebehandling.
- Lavindkomstlandene er ramt hårdt af den aktuelle økonomiske og finansielle krise, og som betydelige bistandsydere til disse lande støtter den nordisk-baltiske valgkreds, at IMF tilpasser sine låneinstrumenter for at imødekomme disse landes behov. De ændrede betingelser i disse lande, herunder i forhold til deres eksponering over for den globale ustabilitet, retfærdiggør øget fleksibilitet i IMF's kortfristede lånefaciliteter for disse lande.

Yderligere information

Nordisk-baltisk indlæg på IMFC-mødet ventes offentliggjort på Nationalbankens hjemmeside www.nationalbanken.dk. Der henvises i øvrigt til IMF's hjemmeside www.imf.org.